

confessionem fecerit, verbi gratia, ut si perpetrato homicidio manserit in adulterio ¹⁷, vel hujusmodi ad perfectam poenitentiam minime recipi debere decretum est. Attamen consilium damus ¹⁸, ut jejuset, et elemosynas det, ut ad veritatis viam possit reverti.

XXIII. — *Ut carnes tota Quadraesima non edantur.*

Ut nullus Christianus a capite jejunii usque ad pascha carnem comedat.

XXIV. — *Quibus temporibus ordines faciendi.*

Ne fiant ordines ¹⁹, nisi quatuor certis temporibus, et Sabbato mediante Quadraesima ²⁰, et tunc protrahatur jejunium usque ad vespas, et, si fieri potest, usque ad ²¹ crastinum, ut magis appareat in die dominico ordines ²² fieri.

XXV. — *Ne filii presbyterorum fiant clerici, nisi sint monachi aut regulares.*

Ne filii presbyterorum, diaconorum, vel subdiaconorum canonicorum, ad ordines vel alios honores ecclesiasticos promoveantur, nisi monachus vel canonicus ²³ fuerit. Nisi vel fiant monachi vel regulares canonici.

XXVI. — *De Sabbati sancti jejunio.*

Ut Sabbato sancto protrahatur jejunium circa noctem.

XXVII. — *De jejunio veris et ætatis.*

Ut semper fiat jejunium veris in prima hebdomada Quadraesimæ: jejunium vero ætatis infra hebdomadam Pentecostes.

XXVIII. — *Ut omnes de altari corpus et sanguinem separatim communicent.*

Ne quis communicet de altari nisi corpus separatim et sanguinem similiter sumat, nisi per necessitatem, et per cautelam (9).

XXIX. — *Ut liberi sint qui ad crucem confugiunt.*

Si quis ad aliquam crucem in via persequentibus inimicis confugerit, liber ac si in ipsa ecclesia permaneat.

XXX. — *De iis qui ad crucem vel ecclesiam confugiunt.*

Quod si quis pro securitate ecclesiæ vel prædictæ

VARIÆ LECTIONES.

¹⁷ Al. de perpetrato homicidio confessus fuerit, manserit in adulterio. ¹⁸ ei detur tantum mala. ¹⁹ ordinationes. ²⁰ medianæ quadraesimæ. ²¹ in. ²² ordinationes. ²³ regularis.

NOTÆ.

(9) idque ob recens damnatam hæresim Berengarianam, quæ per unam tantum speciem satis esse

impleri figuram aiebat.

(10) 12, q. 2, cap. 46.

A crucis aliquod crimen peregerit, et ad ecclesiam vel crucem confugerit, accepta securitate vitæ et membrorum, reddatur justitiæ.

XXXI. — *Ut nullus clericorum bona diripiat.*

Ne aliquis clericus res episcoporum vel clericorum vel in vita vel post mortem eorum diripiat, vel in usus proprios conferat. Quod si quis fecerit, anathema sit; et dictum est ab omnibus: Fiat, fiat.

Apud Gratianum sic habet (10). De laicis quæstio facta est, qui morientibus episcopis sive aliis clericis res defunctorum invasas ecclesiæ pauperibusque subripiunt: contra quos commune totius concilii anathema probatum est, ipso papa hujusmodi sententiam promulgante.

Si quis post interdicti præsentis cognitionem episcoporum seu presbyterorum aut aliorum clericorum res invaserit, usque ad satisfactionem excommunicetur. Episcoporum vero deficientium res per archipresbyterorum seu archidiaconorum manus, aut secundum mortuorum judicium pro ipsorum salute in elemosynas dispensentur, aut successori, qui futurus est, reserventur. Ipsium de presbyterorum seu clericorum rebus per episcopum vel prædictas personas, aut cui deficientes commiserint, fiat. Si quis autem adversus ista præsumpserit, anathema fiat.

XXXII. — *De iis qui episcopos incarcerant.*

Si quis episcopum ceperit et incarceraverit, perpetuæ infamiæ subiaceat, ulterius arma non exerceat. Et clamatum est ab omnibus: Fiat.

Hactenus canones. Qui autem exscripsit, ista adjecit: Hæc sunt inventa in libro Lamberti episcopi Atrebatensis ante quadringentos annos scripto; quæ, quia in promptu erant, mittenda putavi.

In eodem libro Lamberti qui concilio interfuit, ut supra docuimus, hæc habentur non omittenda: In Claromontensi concilio cui dominus papa Urbanus II præsedidit, fuerunt cum eo cardines Romani..... archiepiscopi xiii, episcopi cxxv, abbates vero xc et amplius, exceptis honestis et religiosis diversarum regionum et provinciarum clericis et laicis

ANNO DOMINI MCV

FRANCISCUS CAMENUS

NOTITIA

(FABRIC. Biblioth. med. et inf. Lat., II, 194)

Franciscus Camenus, Perusinus, cujus hymnus Sapphicus in S. Nicolaum peregrinum, Trane...

Apulum, defunctum an. 1094, sanctisque ascriptum an. 1098, exstat in Aetis Sanctorum, Junii tom. I, p. 253, quem Papebrochius non diu post canonizationem, certe ante an. 1117, compositum esse adnotavit.

HYMNUS IN S. NICOLAUM PEREGRINUM.

Sidus o caeli Nicolae fulgens,
Magne protector populi Transensis,
Da, precor, vires tua concinenti
Inclita mira.

Helladis Græco genitus parente,
Et gregis pastor Dominum vocabas,
More mystarum, miserere semper
Kyrie clamans.

Altius spirans, ovibus relictis,
Eligis specum recubantis ursæ :
Quam fugas signo, Dominique jussu,
Quo tremis orbis.

Hic senex forma monachus verenda
Assitit nudus tibi, canus ora ;
Teque confirmat monitu salubri,
Inde refugit.

Anxia tandem caperis jubente
Matre, percussus retineris arce,
Cœlitus factus tonitru sed exis,
Obice raptus.

Rursus incassum cohibent catenis :
Solveris semper manibus Tonantis,
Et super solis radios canoro
Tolleris ore.

Redditum terris scelerata furtum
Turba te vinctum mare mergit alto :
Excepit delphin laqueis relictis
Teque revexit.

Mox salutarem repetens eremum
Erigis cedro crucis alma signa ;
Ducis et fratrem : videt ille miram
igne columnam.

Angelus transfert radians utrumque ;
Tu tamen constans toleras in antro
Quidquid excelsi monuere sancta
Dogmata Christi.

Hiuc rapi vivus toties mereris,
Et modo spectas radiosa luco
Lucido supplex simulacra divum,
Lampade trina.

Hic Tranum monstrat, tibi mox futurum,
Nuntius caeli, titulum perennem
Usque ad extremum genus hujus orbis
Ede sacrata.

A Quot subis poenas meritis Olympi?
Immerens ietus quoties tulisti ?
Saucio tandem superi medentur
Numine summo.

Dum parant nautæ tibi machinari
Fluctibus lethum, pia Virgo tutum
Vexit Hydruntum : variasque pellis
Illico pestes.

Ad Tarentinos gradieus, crœorem,
Dive, fudisti graviter repressus :
Inde migrasti celebres Tranenses
Hospite grato.

Kyrie hic tutus miserere clamas,
Teque sectatur puerilis aura
Namque concentum similem rogas,
Munere pomi.

B Pane cum lymphæ reficis pusillum
Corpus, indatum tunicam misellam ;
Et nudis semper pedibus meabas,
Supplice lingua.

Hinc adhuc spirans, sitiens aquarum
Populum poscis, bibis ; at relictus
Humor est nectar, velut egit olim
Christus Iesus.

Quis tuas plene, Nicolae, laudes ?
Mira quis posset numerare magna ?
Tu crucis signo redimis loquelam,
Dive, sorori.

C Quot tua incedunt ope claudicantes,
Quot vident orbi ? movet expedite
Ante contractos numerosus artus
Undique supplex.

Dæmones pellis miseris ab alvis,
Compedes multis manicasque solvis,
Naufragas puppes hiemem ferentes,
Hostis et arma.

Dive, tranquillum mare siste nautis ;
Dive, pro nostra vigiles salute,
Ut poli æterna requie fruamur,
Sospite cursu.

Sit Deo Patri decus, atque Nato,
Spiritus sanctum veneremur æque :
Trinus ac unus Deus est ubique
Perpetuo sæculo. Amen.

ANNO DOMINI MCXXV

GALO PARIISIENSIS EPISCOPUS

NOTITIA.

(Gall. Christ. nov. t. VII, p. 54)

Galo, Walo et Gualo, discipulus et successor D cum electus episcopus Belvacensis assensum regis
Æonis Carnot. in abbatis S. Quintini Belvacensis, propter potentem æmuli Stephani factionem olim